

spørgsmål nr. 5682, folketingsåret 2005-06). Der findes endvidere en visitationsordning for personer, der idømmes en fængselsstraf på typisk mellem 30 dage og 4 år (dog 5 år for voldtægt). Ordningen indebærer, at personer, der idømmes en straf på over 3 måneder, afsoner på visitationsafdelingen på Anstalten ved Herstedvester. Såfremt den dømte er motiveret for og findes egnet til at modtage behandling, kan den dømte efter overførsel til det fængsel, hvor afsoningen skal foregå, få udgangstilladelse med henblik på at modtage behandling. Seksualforbrydere, der idømmes straf på mere end 4 år afsoner som hovedregel i Anstalten ved Herstedvester, hvor de tilbydes en række behandlingsformer. De mest hårdkogte seksualforbrydere får tilbudt kønsdriftsdæmpende behandling, såfremt alle andre behandlingsformer viser sig utilstrækkelige. Hvis den dømte afviser medicinsk behandling, medfører dette, at han mister en række frihedsgoder (jf. justitsministerens besvarelse af 3. oktober 2006 på spørgsmål nr. S 5682, folketingsåret 2005-06).

Kønsdriftsdæmpende behandling

Fra 1935 og frem til 1970 blev en række af de farligste sædelighedskriminelle fysisk kastreret. I 1970 blev der sat en stopper for denne praksis. I perioden fra 1970 og frem til 1989 var behandlingen af de farligste sædelighedskriminelle baseret på psykoterapeutisk behandling. Siden 1989 har det været muligt at behandle de farligste sædelighedskriminelle med kønsdriftsdæmpende medicin. Denne behandling kaldes ofte medicinsk kastration. Behandlingen foregår ved Anstalten ved Herstedvester. Selve behandlingen eller kastrationen foregår med ved hjælp af depotbehandling med præparaterne Androcur og Enanton (nu Procren) kombineret med psykoterapi (jf. »Behandling af sædelighedskriminelle i Anstalten ved Herstedvester«, februar 2006).

Kriminalforsorgen udgav i 2006 en rapport baseret på et studie af de farligste sædelighedsforbrydere ved Anstalten ved Herstedvester. Undersøgelsen viser, at de farligste sædelighedskriminelle med stor succes kan kastreres medicinsk. Undersøgelsen er baseret på studiet af 36 indsatte, som har undergået behandling med kønsdriftsdæmpende medicin eller medicinsk kastration i perioden fra den 1. januar 1989 til den 1. februar 2000. Informationer vedrørende tilbagefald til kriminalitet strækker sig frem til den 30. august 2004. På dette tidspunkt var 15 af de dømte stadig i behandling. Der var udelukkende tale om hårdkogte kriminelle, hvoraf flere havde begået adskillige voldtægter samt andre alvorlige forbrydelser. Ingen af de 36, der

indgik i undersøgelsen, var ved studiets ophør blevet idømt nye straffe for sædelighedsforbrydelser, mens de modtog behandling med kønsdriftsdæmpende medicin (to var dog blevet dømt for narkorelaterede lovovertrædelser og en for vold). (Kilde: »Behandling af sædelighedskriminelle i Anstalten ved Herstedvester«, februar 2006). I rapporten konkluderes følgende vedrørende tilbagefald (side 41-42):

»Recidivundersøgelsen har vist, at i behandlingsgruppen er der intet kriminelt sædelighedsrecidiv under behandling med kønsdriftsdæmpende medicinsk behandling. Dette er uafhængigt af, om personerne afsoner i Anstalten ved Herstedvester eller er afgået fra Anstalten. Den kriminalitet, som er registreret under afsoningen og efter afgang fra Herstedvester, kan beskrives som mindre alvorlig »småkriminalitet«. Der er ikke registreret domme, som omfatter alvorlig volds-kriminalitet. En antagelse om, at den kønsdriftsdæmpende medicinske behandling gør personerne voldelige som følge af behandlingen, er således ikke bekræftet i undersøgelsen. Blandt de 18 personer, som har afsluttet den kønsdriftsdæmpende medicinske behandling, og er afgået fra Anstalten ved Herstedvester, er der 2 personer, som er recidiveret til sædelighedskriminalitet samt eventuel anden form for alvorlig kriminalitet.

Endvidere har den kønsdriftsdæmpende medicinske behandling en længerevarende effekt for nogle personer, således at personerne ikke recidiverer til sædelighedskriminalitet efter behandlingens ophør, eller også udsættes et kriminelt sædelighedsrecidiv væsentligt tidsmæssigt.[...]

Konkluderende for recidivundersøgelsen kan man konstatere, at den kønsdriftsdæmpende medicinske behandling må vurderes at være en uhyre effektiv recidivforebyggende behandlingsform i forhold til farlige, recidivtruede sædelighedskriminelle.«

Behandling og straf i udlandet

Til brug for besvarelse af spørgsmål nr. S 5682 (Folketingsåret 2005-06) af Peter Skaarup (DF) har Justitsministeriet den 26. juni 2006 bedt Udenrigsministeriet indhente oplysninger om en række landes praksis i relation til straffelængde og behandling af pædofile seksualforbrydere. Nedenstående oplysninger om behandling og straf i udlandet stammer herfra.

Tyskland

I Tyskland straffes seksuelle handlinger mod børn under 14 år med fængsel fra 6 måneder til 10 år. I alvorlige tilfælde af misbrug er minimumsstraffen 2 års fængsel og 5 år, hvis barnet mishandles alvorligt eller bringes i livsfare. Pædofile, der har modtaget dom for